

SÅNG
OCH
ARBETSGLÄDJE

III.

SPELMANSVISOR

FÖR SVENSK UNGDOM

SAMLADE, UPPTECKNADE OCH UTGIVNA AV

Helge Sandberg

FÖRUT UTGIVNA ÄRO:

DEL I. OCH II. FOLKVISOR OCH ARBETSSÅNGER

å KR. 2: 50

ELKAN & SCHILDKNECHT, EMIL CARELIUS
K. HOVMUSIKHANDEL · STOCKHOLM

200. Harpan.

X

Andante con moto.

Melodi av J. E. Nordblom.

1. I ens-li-ga stu-gan en ku-len kväll, Steg
 Gun-narmed bark i-från sko-gen. Till
 bröd skall den ba-kas på ug-nens häll; Men
 ic-ke ett mjöl-doftfanns i hans tjäll Och
 ic-ke ett ax up-på lo-gen.

2. Då kommo emot honom barnen två, Med bleknade kinder — de arma! "Giv bröd åt oss, fader!.. vi hungra så: Ack låt oss allenast en smula få", — "Jag har intet: Gud sig förbarma!"

3. "När moder bars bort på den svarta bår, Och ner under mul-len dess kista Blev gömd uppå vallen, där kyrkan står, En aka du gav — den var vätt av din tår — Säg! o, var det den sista?"

4. "Ack, barn! jag har ingen att ge er i dag; Men Gud skall i morgon väl sända Den hjälp, vi förbida utav hans behag. O, varen blott stilla och nöjda som jag! I morgon här bakas kan-hända."

5. Då tog han från mossiga väggen ner Sin harpa — vad makt i dess stämma! De hungrande små icke klaga mer; På infallna kinderna glädjen ler. Och klangen kan plågorna hämma.

6. Med ansiktet bortvänt att dölja sin tår, Att icke sin ängslan förråda. Nu fadren en muntrande polska slår; Och barnen de dansa och kvällen förgår, — Tills trötta de somnade båda.

7. Vid bädden av strå, där de slumrade än, Då bad han: "O Gud, ifrån nöden Befria dem du, alla lidandes vän!" — Det skedde: de vaknade aldrig igen; Befriaren kom — det var Döden.

A. A. Grafström.

Abr. Hirschs musikförlag, Stockholm.